

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیمیتری نفدوف
برگردان: ع. سهند
۰۶ نومبر ۲۰۲۰

ارتش توران بزرگ – واقعیت فردا؟

پیروزی ترکیه در ماوراء قفقاز تروریسم را در جهان پسا-شوروی یا پان-ترکیسم را در اوروآسیا به یک رخداد روزمره مبدل خواهد ساخت

اجلاس «شورای همکاری دولت‌های ترک‌زبان» که در ۲۹ اکتوبر به وسیله برخی از کارشناسان نظامی ترکیه اعلام شد، و قرار بود در آن ایجاد «ارتش بزرگ توران» اعلام شود، تاکنون یک بلوف، یا دقیق گفته باشیم، برای سنجش واکنش افکار عمومی بوده است.

ایجاد به اصطلاح «شورای ترکی» متشکل از ترکیه و چهار دولت پسا-شوروی (آذربایجان، قرقیزستان، قزاقستان و ازبکستان) در سال ۲۰۰۹ در نخجوان اعلام شد. از سال ۱۹۹۲، اجلاس دولت‌های ترک‌زبان برگزار شده است، مبادلات فرهنگی صورت گرفته و روابط اقتصادی ارتقاء یافته است. در سال ۲۰۱۳، انقاره ایجاد «انجمن آژانس‌های نیروهای انتظامی» را پیش برد که علاوه بر ترکیه شامل آذربایجان، قرقیزستان و مغولستان می‌شود و اکنون یک مرحله از نظر کیفی جدید در ادغام ترک‌زبانان اوروآسیا.

صفحة اول «روزنامه ترکیه»: «دولت‌های ترک باید متحد شوند»، «پیروزی در قره‌باغ تشکیل «ارتش توران»، یکی از بزرگ‌ترین نگرانی‌های غرب را، دوباره در دستور کار قرار داد.

پیش از این، ابراهیم قراگل، سردبیر روزنامه «ینی شفق» [روزنامه محافظه‌کار و حامی سرسخت رجب طیب اردوخن- مترجم] در توئیتر یادداشتی را قرار داد که قسماً چنین می‌گوید: ارمنستان نباید با ایران مرز مشترک داشته باشد. نجوان و آذربایجان باید یک پارچه شوند؛ آن‌ها راه را به سوی آسیای مرکزی باز خواهند کرد و «میراث شوروی»- «تقسیم جهان ترک» را از خاطره‌ها خواهند زدود؛ به جای آن چیزی را قرار خواهند داد که یک «فضای ترکی» واحد از بحیره اژه تا غرب چین است. پان-ترکیسم که هم‌اکنون، نه در تنوری، بلکه در عمل اعلام شده است، با بمباران ویران‌کننده روستای مرزی ارمنستان در زنگزور تقویت می‌شود.

برخی از پی‌آمدهای بمباران روستای داویت بک. [داویت بک، فرمانده نظامی ارمنی و یکی از چهره‌های شاخص نظامی در جنبش آزادی‌بخش ملی ارمنی در سده ۱۸ میلادی به ضد قوای امپراتوری عثمانی بود- مترجم].

در ۳۰ اکتوبر نیکول پاشینیان نخست‌وزیر ارمنستان از مسکو خواست مذاکرات پیرامون نوع و میزان کمک‌هایی را که روسیه می‌تواند براساس «پییمان دوستی و همکاری و کمک متقابل» ۱۹۹۷ برای تضمین امنیت آن در اختیار جمهوری ارمنستان قرار دهد، آغاز کند. وزارت امور خارجه روسیه گفت براساس این پیمان، اگر درگیری‌ها در ناگورنو-قره‌باغ به قلمرو ارمنستان منتقل شوند، مسکو همه کمک‌های لازم را در اختیار ارمنستان قرار خواهد داد.

مسکو مجدداً از طرفین درگیری خواست برای دستیابی به حل و فصل مسالمت‌آمیز براساس توافق ۱۰ اکتوبر وزرای امور خارجه روسیه، ارمنستان و آذربایجان آتش‌بس فوری اعلام نمایند و به مذاکره بازگردند. اما، بعید است که به این درخواست‌ها توجه شود. باکو نیات خود را برای «تا آخر راه رفتن» پنهان نمی‌کند. روز گذشته، ایروان مدرک استفاده از بمب‌های فسفوری به وسیله طرف آذربایجانی را ارائه نمود؛ این‌را، مانند بمباران شهرها و شهرک‌ها می‌تواند به منزله به رسمیت شناختن غیرمستقیم اهمیت پیروزی در میدان جنگ باشد.

گفته شد که تصرف نهائی ناگورنو- قره‌باغ به وسیله ارتش آذربایجان به موقع برای اجلاس به اصطلاح «شورای ترکی» برنامه‌ریزی شده است. به گفته کارشناسان ترکیه، تمرکز این شورا تا کنون بر تقویت قدرت نظامی مشترک است. وارثان «درگاه همایون» [عنوان رایج دیوان وزیر اعظم عثمانی در قرون ۱۸ و ۱۹. به کاخ سلاطین عثمانی و بعدها به کاخ وزیر اعظم که محل اداره امور دولت و مرکز حل و فصل امور مردم بود درگاه می‌گفتند- مترجم] غرق در ایده توسعه‌طلبانه، مصمم هستند همه مزایای همکاری با انقره را به نمایش بگذارند، و برای این کار به هیچ کنوانسیون پایبند نیستند. اما، علی‌رغم برتری عظیم نیروی مشترک ترکیه- آذربایجان از نظر منابع مادی، لجستیک، و سلاح‌های پیشرفته، عملیات به تأخیر افتاده است.

در این بستر، خلوصی آکار وزیر دفاع ترکیه به قزاقستان و ازبکستان سفر کرد. توافق‌نامه‌هایی پیرامون عملیات نظامی و نظامی- فنی هم در نورسلطان و هم در تاشکند به امضاء رسید. در عین حال، قزاقستان با عجله امکان ظهور یک «آسیای مرکزی» را رد کرد؛ وزیر دفاع جمهوری قزاقستان گفت: «موضوع ایجاد به اصطلاح «ارتش توران»، به وسیله وزارتخانه‌های دو کشور بررسی نشد.»

اما، نقشه‌های قدرت بزرگ انقاره خود گویا هستند. در بستر اقتصاد در حال سقوط، درگیری با اروپا و مدیترانه شرقی، و جدائی فزاینده جهان عرب از ترکیه، به پان-ترکیسم برای اورآسیا به مثابه یک مسیر امیدوار کننده با روح «بازی بزرگ» انگلیس جدید قرن ۲۱ نگاه می‌شود.

دولت باحلی، رهبر «حزب حرکت ملی» و متحد نزدیک حزب عدالت و توسعه اردو خان موضع مقامات رسمی کشورهای آسیائی را، که خواهان رامحل مسالمت‌آمیز در قفقاز جنوبی هستند مورد انتقاد شدید قرار داد: «... یک مشکل دیگر که عمیقاً ما را ناراحت می‌کند و آزار می‌دهد سکوت و بی‌عملی جمهوری‌های ترکی در ارتباط با ناگورنو-قره‌باغ است. ما چگونه می‌توانیم فراخوان ازبکستان را برای یک رامحل دیپلماتیک بپذیریم؟ پیشنهادات قزاقستان برای مذاکره را چگونه می‌توان توضیح داد؟ ما چگونه می‌توانیم پیشنهاد ترکمنستان را برای استفاده از شیوه‌های دیپلماسی پیشگیرانه تحت حمایت ملل متحد بپذیریم؟ واکنش ناکافی دبیرکل «شورای همکاری کشورهای ترک‌زبان» را (که به طور مداوم از باکو حمایت می‌کند- دیمیتری ندفوف) چگونه باید ارزیابی کرد؟ پیرامون سکوت قرقیزستان چه باید گفت؟ ... اتحاد ترک‌ها همه نیروهای شیطانی، همه دشمنان مشترک از «الف» تا «ی» را نابود خواهد کرد. ترک‌ها شوخی نمی‌کنند، ترک‌ها تأیید هیچ کسی را لازم ندارند. جمهوری آذربایجان باید در ناگورنو-قره‌باغ پیروز شود.»

دولت باحلی، رهبر «حزب حرکت ملی» و متحد نزدیک حزب عدالت و توسعه اردو خان

این سخنان همکار اردو خان فقط یک نمونه از پیچیدگی شدید اوضاع در مرزهای فدراسیون روسیه، با چشم‌انداز انتقال درگیری به قلمرو روسیه است؛ از جمله از طریق رسوخ تروریست‌هایی که به وسیله سرویس‌های ویژه ترکیه به منطقه درگیری ناگورنو-قره‌باغ منتقل می‌شوند. وزارت امور خارجه روسیه خطر «رسوخ» تروریست‌هایی را که از سوریه و لیبیا در نبردها در ناگورنو-قره‌باغ شرکت دارند، انکار نمی‌کند. اولگ سیرومولوتوف معاون وزات امور خارجه آنرا تأیید کرد. من آنرا انکار نمی‌کنم!

مسعود حقى مشاور اردوخان در امور خارجى در پخش مستقيم از كانال تلويزيون «خبر» در برابر دهها اشغالگر تركيه تهديد كرد «روسيه از درون متلاشى خواهد شد، ۲۵ ميليون مسلمان در روسيه هستند، ما در گذشته ۱۶ بار با روسيه جنگيديم، و دوباره خواهيم جنگيد، انتقام ما وحشتناك خواهد بود.»
اين تهديدات را نبايد نادیده گرفت.

به گفته اردوخان، روسيه «در ۱۷۸۳ كريمه را از امپراتورى عثمانى گرفت»، و شبهجزيره «بايد به تركيه مدرن برگردانده شود.» اردوخان در ۲۸ اكتوبر گفت: «حملة روسيه به اردوى تعليماتى در منطقه ادلب عدم تمايل به صلح و آرامش پايدار را در آنجا نشان مى دهد.» در همان روز، هواپيماهاى اف-۱۶ تركيه كه گفته مى شود در آذربايجان مستقر هستند به زيرساختهاى غيرنظامى استپاناکرت، از جمله به يك بيمارستان زيمان حمله كردند.

بیمارستان تخریب شده در استپاناکرت

در ايروان، دستگيرى يك معارض اهل شهر حمص سوريه، كه در مخاصمات در قرهباغ شركت كرده بود، اعلام شد. بنا به گزارش (WarGonzo)، رهبران گروه هوادار تركيه «سلطان مراد» كه در روسيه غيرقانونى است، در يك حمله با راکت ضدتانك كشته شدند. نيروهاى ويژه تركيه در آذربايجان، كه حضور آنها به وسيله دفتر دادستان كل ارمنستان اعلام شد، هم‌اكنون به يك عامل مهم در حرکات نامطلوب براى مسكو در قفقاز مبدل شده اند. تصرف بحيره خزر به وسيله اين حركت، خطر اشاعه درگيرى مسلحانه از آستراخان تا ولگا را دربر دارد ...
با اين وصف، متوقف كردن «سلطان» اكنون ديگر نه در دور، بلكه بسيار نزديك، گرچه دشوار، اما هنوز هم ممكن است.

<https://www.fondsk.ru/news/2020/11/01/armia-velikogo-turana-realnost-zavtrashnego-dnya-52169.html>

منبع: بنياد فرهنگ استراتژيك
تارنگاشت عدالت